

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 100/23

V Lucemburku dne 15. června 2023

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-411/22 | Thermalhotel Fontana

Volný pohyb pracovníků brání právní úpravě členského státu, která náhradu za ztrátu na výdělku podmiňuje tím, že opatření izolace bylo nařízeno jeho vlastními správními orgány

Takováto právní úprava může vést k nepřímé diskriminaci migrujících pracovníků

Koncem roku 2020 bylo několik zaměstnanců rakouského hotelu Thermalhotel Fontana testováno na covid-19. Tento hotel oznámil příslušnému rakouskému orgánu ochrany veřejného zdraví výsledky pozitivních testů. Někteří dotčení zaměstnanci měli bydliště ve Slovinsku a v Maďarsku. Rakouský orgán ochrany veřejného zdraví jim proto nenařídil izolační opatření podle příslušného rakouského zákona (EpiG¹), ale informoval příslušné maďarské a slovinské orgány. Tyto orgány nařídily uvedeným zaměstnancům izolační opatření v místě jejich příslušného bydliště na základě svého práva. Během těchto dob izolace Thermalhotel Fontana nadále vyplácel dotyčným zaměstnancům jejich odměny za práci podle rakouského pracovního práva. Tento hotel, vzhledem k tomu, že měl za to, že na něj z důvodu vyplacení odměn za práci přešel nárok zaměstnanců na náhradu za ztrátu na výdělku, požádal podle EpiG příslušné rakouské správní orgány o náhradu za ztrátu na výdělku, kterou tito zaměstnanci utrpěli během uvedených dob. Tyto žádosti byly správním orgánem zamítnuty.

Žaloby podané proti těmto rozhodnutím byly v prvním stupni rovněž zamítnuty jako neopodstatněné, protože soud vycházel z toho, že nárok na náhradu zakládají pouze rozhodnutí založená na správním opatření přijatém na základě EpiG, v jehož důsledku zaměstnancům vznikla ztráta na výdělku.

Rakouský Nejvyšší správní soud se rozhodl přerušit řízení do doby, než Soudní dvůr rozhodne o **otázce, zda náhrada, na kterou mají nárok zaměstnanci po dobu jejich izolace, představuje „dávku v nemoci“ ve smyslu nařízení o koordinaci systémů sociálního zabezpečení², a zda tedy tato náhrada spadá do rozsahu působnosti tohoto nařízení**. Pokud by tomu tak bylo, rakouské orgány by podle názoru předkládajícího soudu měly povinnost zohlednit rozhodnutí o nařízení izolace vydané jiným členským státem tak, jako by bylo vydáno rakouským orgánem.

Pokud by však byla odpověď na první otázku záporná, **předkládající soud se táže, zda zásada volného pohybu pracovníků, která je vyjádřena v článku 45 SFEU a v článku 7 nařízení č. 492/2011³, brání právní úpravě členského státu, která přiznání náhrady podmiňuje tím, aby opatření nařizující izolaci vydal stejný členský stát**.

¹ Epidemiegesetz (zákon o epidemiích).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1, a oprava Úř. věst. 2013, L 188, s. 10; Zvl. vyd. 05/05, s. 72).

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. 2011, L 141, s. 1).

Soudní dvůr odpověděl na první otázku záporně. Podle něj se nařízení o koordinaci systémů sociálního zabezpečení vztahuje na dávky, které jsou přiznávány příjemcům bez jakéhokoli individuálního posuzování osobních potřeb na základě zákonem stanovené situace a dále se vztahují k některému z rizik výslovně uvedených v čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení. Soudní dvůr poté konstatoval, že druhá uvedená podmínka není splněna. Podle ustálené judikatury je totiž **hlavním účelem „dávky v nemoci“ ve smyslu uvedeného ustanovení vyléčení nemocného⁴.** To však není případ takové náhrady, jako je ta, kterou stanoví EpiG, protože pro její získání je irelevantní, zda je osoba, na kterou se vztahuje opatření izolace, skutečně nemocná. **Takováto izolace se nenařizuje za účelem uzdravení dotčené osoby, nýbrž za účelem ochrany populace před nakažením touto osobou.**

Pokud jde o druhou otázku, Soudní dvůr na ni odpověděl kladně, přičemž připomenul, že zásada volného pohybu pracovníků zahrnuje odstranění jakékoli diskriminace na základě státní příslušnosti, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné pracovní podmínky. Pracovník, který je státním příslušníkem jednoho členského státu, proto požívá na území jiného členského státu stejných sociálních a daňových výhod jako tuzemští pracovníci. Podle ustálené judikatury musí být **ustanovení vnitrostátního práva považováno za nepřímou diskriminaci, pokud se může více dotknout, a tedy více znevýhodnit pracovníky, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států, než tuzemské pracovníky⁵.** Náhrada stanovená v EpiG je poskytována pouze osobám, kterým byla podle tohoto zákona na základě jeho provádění vnitrostátními orgány ochrany veřejného zdraví nařízena izolace, tedy jen osobám, které mají bydliště na rakouském státním území. **Náhrada tedy nepřímou souvisí s podmínkou bydliště na rakouském území, která se více dotýká migrujících pracovníků, a představuje tedy nepřímou diskriminaci.**

Pokud jde o existenci objektivního odůvodnění tohoto opatření, Soudní dvůr konstatoval, že je nepochybně v zájmu veřejného zdraví, který umožňuje omezit volný pohyb pracovníků, aby byla uložena opatření ukládající povinnost izolace a aby bylo stanoveno vyplácení náhrad za účelem podpory jejich dodržování. **Náhrada vyplácená pouze osobám, které byly izolovány na základě vnitrostátní právní úpravy, s vyloučením zejména migrujících pracovníků, kterým byla izolace uložena na základě zdravotních opatření platných v členském státě jejich bydliště, se však nejeví jako vhodná k dosažení tohoto cíle.** Poskytování náhrady takovými migrujícím pracovníkům by totiž mohlo i tyto migrující pracovníky podnítit k tomu, aby dodržovali izolaci, která jim byla uložena, a to v zájmu veřejného zdraví.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

⁴ Rozsudek ze dne 15. července 2021, A (Veřejná zdravotní péče), [C-535/19](#) (viz rovněž TZ [136/21](#)).

⁵ Rozsudek ze dne 8. prosince 2022, Caisse nationale d'assurance pension, [C-731/21](#) (viz rovněž TZ [199/22](#)).